

عنوان مقاله:

اثر تنش کم آبی بر ویژگی های مورفولوژیک و کارایی مصرف آب دو رقم سویا (Glycine max L).

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 20، شماره 4 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

بهنام بهتری - دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

کاظم قاسمی گلعدانی - دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

عادل دباغ محمدی نسب - دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

سعید زهتاب سلماسی - دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

محمود تورچی - دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر محدودیت آب بر ویژگی های مورفولوژیک و کارایی مصرف آب دو رقم سویا، آزمایشی به صورت اسپلیت پلات در سال ۱۳۸۳ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز انجام شد. تیمارهای آبیاری (۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۴) به ترتیب آبیاری پس از ۳±۶۰، ۳±۸۰، ۳±۱۰۰ و ۳±۱۲۰ میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر کلاس A) در کرت های اصلی و دو رقم سویا (هاک و زان) در کرت های فرعی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که رقم هاک برای تکمیل مراحل رشد و نمو خود به GDD (درجه روزهای رشد) کمتری در مقایسه با رقم زان نیاز دارد. گلدهی و رسیدگی برای رقم هاک حدود سه روز زودتر از رقم زان اتفاق افتاد. میانگین تعداد شاخه های فرعی در بوته، ارتفاع گیاه، عملکردهای زیستی و دانه در شرایط آبیاری مطلوب (۱۱) بیشتر از آبیاری های محدود (۱۳، ۱۲، ۱۴) بود. با تشدید تنش کم آبی همه این صفات کاهش نشان دادند. بالاترین شاخص برداشت در تیمار آبیاری مطلوب (۱۱) به دست آمد، اما این برتری در مقایسه با سایر سطوح آبیاری از نظر آماری معنی دار نبود. بنابراین، کاهش آبیاری موجب بهبود کارایی مصرف آب می شود. با وجود این، با تشدید تنش کم آبی، حجم آب مصرفی در هر بار آبیاری افزایش و عملکرد دانه کاهش یافت. بر همین اساس به نظر می رسد که آبیاری با حجم کمتر و زمانهای نزدیک به هم برای تولید سویا مناسب تر است.

کلمات کلیدی:

سویا، کارایی مصرف آب، کم آبی، عملکرد دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1715143>

